

מ"ת 16792/10/14 - מדינת ישראל נגד ג ב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
מ"ת 16792-10-14 מדינת ישראל נ'
ברק(עציר)
מ"ת 16782-10-14
בפני כב' השופטת נעה תבור

05 נובמבר 2014

המבקשת
נגד
המשיב

מדינת ישראל
ג ב

נ ו כ ח י מ :

ב"כ המבקשת : עו"ד יהונתן גנץ

ב"כ המשיב : עו"ד לירון שירקוביק

המשיב הובא ע"י השב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כתב האישום מייחס למשיב 2 עבירות של תקיפה, 2 עבירות אימים והיזק לרכוש במזיד.

כתב האישום מתאר אירוע שבו תקף המשיב את אימו, דחף אותה, עיקם את ידה והוסיף להכותה כשהיא שוכבת על הרצפה תוך כדי השמעת אימים לפגיעה בחייה.

עוד מתואר אירוע נוסף, שבו שבר המשיב 3 זוגות משקפיים של אימו, חנק אותה בצווארה ודחף אותה לכיוון המיטה. אירועים אלו התרחשו לאור סירובה של אימו של המשיב לתת לו כסף.

עיינתי בחומר החקירה ומצאתי, כי קיימות ראיות לכאורה לביצוע עבירות בתיק החקירה. בעניין זה אני מפנה להודעתה

עמוד 1

של המתלוננת מיום 07.10.14, בה מפרטת המתלוננת תיאור כפי שהוא מופיע בכתב האישום, בהודעה זו מציין החוקר, כי הוא מבחין בסימני אלימות על ידה של המתלוננת ובצווארה.

לחזוק להודעה זו נמצאת בהודעת אביו של המשיב, כי קם ממיטתו לשמע הצעקות והבחין במתלוננת שוכבת על הרצפה "בהלם וחיוורת" אביו של המשיב שמע את המשיב מאיים על חייה של אימו והמשיב חזר על אותו איום גם באוזני האם. עוד עולה מהודעותיהם של הוריו של המשיב, כי מדובר בהשתוללות לאור סירובם לתת למשיב כסף. ב"כ המשיב הפנתה לכרסום כלשהו בשל כך שאביו של המשיב לא ראה את אירוע האלימות, אולם מדובר בהודעה מחזקת ולא נמצא כל כרסום. יתר על כן, מהודעתו של האב עולה כי נשאל "לא אכפת לך שהוא תקף אותה?" והתשובה "אכפת לי, בגלל זה לא הסתכלתי שהוא לא יכאיב לה יותר".

הטענה המרכזית בטיעוני ב"כ המשיב נוגעת לקיומה של חוו"ד פסיכיאטרית מיום 08.10.14. הפסיכיאטרית ד"ר קלרה שילד מצאה, כי המשיב אינו מסוגל להבדיל בין טוב לרע ואינו מסוגל לעקוב אחר ההליכים המשפטיים. משכך, טוענת ב"כ המשיב לא קיימות ראיות שכן לא ניתן יהיה להרשיע את המשיב בסופו של יום.

המקרה שבפניי שונה מבש"פ 6002/14 פלונית נ' מדינת ישראל אליו הפנתה הסנגורית. באותו עניין הסכימה המדינה להמלצות חווה"ד הפסיכיאטרית. לאור הסכמה זו, קבע ביהמ"ש העליון שלא ניתן לדבר על סיכוי סביר להרשעה. במקרה שלפניי חולקת המדינה על המסקנות חווה"ד. ב"כ המבקשת הפנה לכך, שבחווה"ד עצמה נכתב שמצבו של המשיב מקורו בשימוש מאסיבי בסמים. עוד הפנה ב"כ המבקשת לאמור בפסקה הרביעית בעמ' 9, שם צויין כי בכל אשפוזיו הקודמים, למעט אשפוזו האחרון, אובחן המשיב כלוקה בהפרעות נפשיות והתנהגותיות כתוצאה משימוש בסמים וחומרים פסיכו-אקטיביים.

בירורה של המחלוקת בין הצדדים מקומו בהליך העיקרי. בשלב המעצר בוחן ביהמ"ש ראיות לכאורה ו הסיכוי להרשעה. לא ניתן לומר במקרה שלפניי שסיכוי כזה לא קיים.

האמור בכתב האישום מלמד על המסוכנות הנשקפת מהמשיב. לכך מצטרף שימוש בסמים כפי שעולה מחומר החקירה ואף מחווה"ד הפסיכיאטרית. כמו כן, נלמדת מסוכנותו של המשיב מעברו הפלילי הכולל הרשעות בעבירות של סמים, רכוש ומרמה. מעל ראשו של המשיב עונש מאסר על תנאי, אשר ככל הנראה לא היה בו כדי להרתיע את המשיב.

לביהמ"ש לא הוצגה חלופה של ממש שיש בה לאיין את המסוכנות ולהשיג את תכלית המעצר.

אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

לאור האמור בחווה"ד הפסיכיאטרית ועל אף נתתי דעתי לדברי המשיב עצמו, לעת הזו ומכוח סע' 16 לחוק טיפול בחולי נפש, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים בתנאי אשפוז.

המזכירות תעביר בדחיפות לסגן הנשיאה על מנת שייקבע מועד מוקדם ככל האפשר לשמיעת התיק העיקרי.

מאפשרת למשיב 3 שיחות טלפון על חשבון המדינה, לרבות לטלפונים סלולאריים.

ניתנה והודעה היום י"ב חשוון תשע"ה, 05/11/2014 במעמד הנוכחים.

נעה תבור, שופטת